

Demokracie jest tetězem III. přetvářek a podvodů.

(Z Amerického titulu.)

Demokratům se při volbách národních roku 1892—tak jako při všech dřívějších po válce—nejednalo o nic jiného, než jen o dosažení patronáže. Neměli a nemají žádných zásad, v jejich uskutečnění by doopravdy spatřovali nějaké zlepšení stavu národa, nebo státu, sňbrž vše, co kdy jako "zásady" ve svých platformách předstírali, bylo a jest pouze fráze na uchvácení velkých mass lidu měkkého ducha vypočetnou. My bychom opravdu rádi slyšeli od některého z našich apoštolů té cirkve, v čem to kdy vlastně záležel pravý fundament těchto demokratických "zásad", na kterém se oprávněnosti a mandátu k vládě dovolávali nebo dovolávají? Hluku a fráze naplňovali od roku 1868 arci mnoho, ale žádné dvě "platformy" jejich nevyhlašují základy učení stejné.

Od doby presidenta Johnsona neměla demokratická strana vůbec ani přání domoci se vlády celé, nýbrž pečovala vždy jenom o to, domoci se administrace k vůli patronáží. Vláda celá—jak se to nyní na Clevelandovi osvědčilo—nebyla ji nikdy milou; neb ta vyžadovala uskutečňování těch lhaných "principů", ta znamenala plnění daných slibů, což zabíhalo vždy daleko v říše holé nemožnosti. Aby porazili sebevědomou a na žulových zásadách spočívající vládu strany republikánské, vymýšleli demokraté vše nejrafinovanější, co by "táhlo",—ale při tom se vždy spoléhali na to, že alespoň jedna sněmovna zůstane v moci republikánů, tak aby nesplňování daných slibů mohlo na něco uvalovati a tím se omlouvat.

Než tu pojednou roku 1892—jak se říká—"motyka apustila" a onomu džbánů se utrhlo ucho. Zrovna když toho nejvíce naslibovali, zrovna když vymalovali národu pravé nebe slastí, kteréž by se mu otevřelo zvolením demokratického presidenta, zrovna když i své nejmělejší "reformy" vytrumfli—chopil je národ za slovo a vrhnul jim celou vládní zodpovědnost na hrdo, zavázal je k uskutečnění všech těch slibovaných zázkulů.

Nepozoroval každý prozřavec, jak za krátko na to, jak hned po vybouření lidové radosti nad tím vítězstvím demokracie, vůdci té vítězivé kliky skoro zbledli a jak sám zvolený president místo radosti sklíčeně prohlásil, že té zvláštní demokracii pravá zkouška ohněm teprve nastává? Když se rozprchl dým té spalené kalafuny, vůdci zmklí a sestřížve hlavy nevěděli sobě rady. Měli nebe na krku a nevěděli co s ním! Oni očekávali pouze patronáží pouze, prezidenturu a jednu sněmovnu, tak aby je druhá zbavovala povinnosti muset uváděti ve skutek lidu dané sliby, a byli tudíž chyceni ve své vlastní pasti. Oni dobře věděli, že musel nesmírně poškoziti zájmy národa, když počnou význam své platformy uváděti v praktický život; oni dobře věděli, že tím uvrhnou nešťastné zaslíbenství v nekoječnou bídu, když počnou bourati sloup naší hospodářské republikány zavedené soustavy; ale již nemohli jinak, nýbrž museli v před za každou cenu. Museli se aspoň tvářiti dle toho, jako by byli bývali o nezodolné dobrotě svých "zásad" až do hlubin srdce přesvědčení a jako by měli nejlepší vůli vše slíbené ve skutek uvést—sle při tom se již hned na počátku dobře uradili, že v provedení toho někde musel se vykytnouti jakási nepřekonatelná překážka.

Nás ten demokratický fíštrouk ovšem neopije, a také nám asi sotva který z našich apoštolů té cirkve

dovede vysvětliti něčím oprávněnost následujícího našeho tvrzení:

Demokratický dům zástupců vypracoval svou celou předlohu směle ve smyslu poslední demokratické platformy, protože již napřed věděl a určil, že jí senát demokratický zneškodní a tím stranu demokratickou před rozhořčenost národa obelhane a poškozobného aspoň žk stejně zpat.

Jelikož jim náhodou a neobčekaně zmlázela v senátě převaha opozice republikánské, stoufili si tam opozici svou vlastní, tak aby je něco drželo na cestě jejich lhaného rozdělu za slibovanou celou reformou. Jednali tu prostě zcela jako ovnen sedlák při posvobočné svatbě, když křičel: "Kamarádi, držte mne, držte mne, aie Kubu na kusy roztrháme!" "Senát, drž mne, proboha, drž mne, aie budu muset celou chalupu Spojených Států zapáliti a rozbiti!"—volali státníci demokratičtí co pímprilátka komediantského principála Clevelanda, načež senát držel ty hrdiny opravdy jako železné kleště. Namáhali se ovšem mnoho nemusel, protože naplánán avšlův kongresu, i rozhořčenost presidentského pána, kterou v svém listě na komedianta Wilsona zaslal, byly jenom lhanosti a přetvářkou.

Takové si dáváme vysvětlení ohledně velikého boje demokratů v kongresu s demokracií v senátu, a rádi bychom slyšeli nějakou příčinu, která by to objevovala co neoprávně a nelogické!

Chytráctví demokratů při tom kalkulovalo a kalkuluje následovně—ač musel národ za tu velkou komedii platiti hrozné pokuty: Kdyby se provedla celá reforma dle naší platformy z roku 1892, nastal by hrozný stav, tak že bychom byli od lidu smeteni zoufalou revolucí, když bychom sami dobrovolně nevzali "do zajetí"; takhle ale, když si to necháme senátem zameziti, nepozbudou naše lži, kterýmiž jsme národ obloudili, své síly ani pro rok 1896; otázka celni zůstane otázkou nevyřízenou; republikánské budou tvrditi své a my budeme moci činiti dále to samé, jako jsme činili dřívě, tak že nám aspoň v tom směru pro volby roku 1894 a 1894 sil balamutivých neubude.

Tento výklad, jínak zcela nepochopitelných fakt, toto vysvětlení hádanky, proč se dům zástupců a president dostali s vlastním svým senátem tak z tuha do křížku, jest okolnostmi zcela logicky odůvodňován. Nebot pozorujme: demokratické to chytráctví má tou cestou pro nastávající volby tu zvláštní a velepodivnou výhodu, že může stále ještě útočiti na republikánský Mc Kinleyism—ač byl tento cozákou již poražen a zrušen.

Vše to bylo tudíž v souhrnu arci velmi krásnou a důvtipnou komedií; leč k rozumu přicházející národ se tím asi nechá sotva napláti po druhé, když při první té produkci nabyt tak drahých zkušeností!

Zkuste to nyní.

Neunde vás to nic státi a ještě rděit vám to dobře, máte-li kašel, nastuzení aneb jakoukoliv nemoc krční, první neb plicní. Dr. King's New Discovery proti suchotinám, kašli a nastuzeníám jest zaručen posvobočující sílu aneb se peříze vrátí. Třetí chřipkos shl-dávají ho byti tím pravým lékem a jeho užíváním dosahují rychlého a spíšeho pozdravení. Zkuste lahve na zkoušku na naší sytosti a přesvědčte se sami, jak dobro věci jest. Lahve na zkoušku zdarma a Goodman & Co., lékárník v Omaze. Velké lahve za 50c. a \$1 00. (3)

Severův Olej sv. Gottharda jest nejlepší domácí mazání proti revmatismu.

Věčný žid

Není díla, kteréž by v romanopisectví tak poutalo všechny vrstvy čtenářů jako "Věčný žid." Jest to román světoznámý, který každý čte se zálibou. Toto velké dílo, čítající 1226 stran, jest nyní k dostání úplné za jediný dolar. Sešit na ukázkou pošle se ochotně zdarma každému, kdo oň požádá pod adresou

Knihovna Am. Omaha Neb

Nemoc ruského cara.

O nemoci cara ruského, Alexandra III., oznámil správu tyto dni petrohradský "Vladní věstník", že je následkem chřipky, již car minulý simy přestál a z ní se úplně nevyléčil. Carovi je zapotřebí klidu a mírnějšího podnebí, za kteroužto příčinou odejel do Livadie na Krymu a nyní se otrav Korfu. Zpráva o onemocnění carové způsobila v diplomatických kruzích tlanivý dojem a vzbudila i na evropských dvorcích veliké starosti. Car má současně dvě nemoci: pokročilou neuraethénií, spojenou s chudokrevností a slabostí jako jejím následkem. O charakteru druhé nemoci lékaři se dosud nesjednotili. Petrohradští dvorní lékaři našli zatímky úplavice cukrové, ale prof. Zacharjin z Moskvy nazval je nevědomci a neuznal je ani za hodny, aby s nimi o pomoci carové mluvili. On sám nejprve myslil, že car má brigitickou nemoc ledvin, ale později své mínění změnil v ten smysl, že je to tuberkulosa ledvin. Car je postavy neobyčejně mohutné a slyne také obrovskou silou. V důvěrné zábavě roku 1886 v zimním paláci petrohradském provozoval jakýsi berlínský kejklíč rozličné překvapující kouzly s kartami. Když skončil, car přistoupil ku stolku, vzal do ruky balíček francouzských karet a říká: "Udělejte to po mně, dovedeteli," roztrhl celou hru karet ve dvě, jako-by je nožem přefílil. Ale v mohutném těle carové přebývá něžná, citlivá duše, každému dojmů přístupná. Dává každému všeho nejlepšího, staraje se o národy sobě avěšené jako pravý otec a odvračuje od vši Evropy hrozivé nebezpečí všeobecné války, car musel zažiti některé dojmy, jež celou bytostí jeho otřásl. Byly to zejména: zavraždění jeho šlechterného otce, cara Alexandra III., objevení tajné nihilistické tiskárny v ministerstvu námořnictva a úklad na jeho i jeho rodiny život, jenž mu byl připraven na železnici v Borkách, jež duši carovu velmi zarmoutily. K tomu přidružila se nezhojitelná nemoc mladšího syna carova, velikého knížete Jiří, jenž, jak známo, porouchal si hrdníkem, když roku 1891 konal se svým starším bratrem, carevičem následkem, cestu kolem světa; bylť spadl se stožáru a pádem tím přivodil si suchotiny. Velikému knížeti Jiříkovi jde nyní na 23. rok. V poslední době nalezal se v Abbas-Tamasu na Kavkaze. Zprávy o jeho stavu naplnily cara hlubokou trdnomyslností. Dvě noci před svým odjezdem do Bělověže car proseděl ve své ložnici, ani oka nezamhouřiv. V jedné z těch nocí, o jedné hodině se zdvihl a šel na telegrafní úřad v zimním paláci a diktoval telegram velikému knížeti Jiříkovi. Dodiktoval prohlásil, že si počká na odpověď. Úředník dodal si odvahu a pravil, že bude to trvati trochu dlouho, nežli odpověď dojde. Car odvětil: "Nic neškodí, počkám přece." A tak čekal půl druhé hodiny, nežli odpověď došla. Byla kormoutlivá. Car se odebral do svých komnat, posadil se do křesla a hořce zaplakal. Na to vyskočil, zalomil rukama a zvolal: "O bože, čím jsem se provinil, že mne tak tresceš!"—V Bělověži a ve Spale car stále projevoval přání, aby měl vedle sebe mladšího svého syna. Carová marně ho prosila, aby se přání svého vzdal, protože daleká cesta do Spaly mohla by býti Jiříkovi osudnou. Nieměně Jiřík přibyl k svým rodičům. V první noci, co nemocný otec a nemocný syn byli pod jednou střešinou, car se pozdvihl s lůžka a rychle se oděv křácel mnoha komnatami do ložnice Jiříkovi. Po špičkách, zatajuje dech přistoupil k ubohému synovi a pozoroval, zdali spí. Vrátil se nejvýš dojat a obličej jeho byl zryt vráskami bolesti. Následkem noční návštěvy nemocného bylo nastuzení, po němž choroba carova se zhoršila.

NOVÉ KNIHY.

k dostání za hotové v knihkupectví Pokroku Západu.

(Pokračování.)

- 31. Několik povídek a říkaných básní, svatopluka Čecha. Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 32. Čarovná zahrada. Básně Jarosl. Vrchlického. (160 str.) Cena 30c.
- 33. Feuilletony Jana Liera. Díl I. Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 34. Ze starých časů. Čtyři povídky F. Horitova. 8 podobiznou autorovu. Cena ve skv. vazbě 75c.
- 35. V bludišti lásky. Veršované vldky od M. A. Šimůška. Cena 25c. ve skv. vazbě 50c.
- 36. Doša Banja. Tragedie, ve čtyřech jednáních. Napsal Jul. Zeyer. Cena 50c. ve skv. vazbě 75c.
- 37. Slovanské nářivky. Paměti vzpomínky. Napsal Edw. Jelinek. Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 38. Povídky Aloise Jiráska. Díl II. podobiznou autorovu. Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 39. Bez náru. Básně J. S. Machara. 1865—1898. Cena 25c. ve skv. vazbě 75c. centů.
- 40. Feuilletony. J. Liera. Díl I. (186 str.) Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 41. Dímantová garnitura. Pořídral od J. Arbesa. 8 podobiznou autorovu. Cena 45c.
- 42. Hořké jádra. Básně Jarosl. Vrchlického. Cena 35c. ve skv. vazbě 75c.
- 43. Nová prosa. Bohdan Kapoušec. (184 str.) Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 44. Z letopišů lásky. Veršované vldky Jul. Zeyera. Rada I. Cena ve skv. vazbě 75c.
- 45. Z letopišů lásky. Veršované vldky Jul. Zeyera. Rada II. Cena ve skv. vazbě 70c.
- 46. Čtyři povídky, od Boženy Kuntické. Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 47. Slovíčké děti. Nakreslil Jan Hben. Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 48. Childe Haroldova pouť. Bá Lorda Byrona. Přeložila Eliška Krásborská. Cena 50c.
- 49. Lužické obrázky. od Ad. Černého. Cena 35c. ve skv. vazbě 75c.
- 50. Povídky Gabriely Preisové. str.) 8 podobiznou autorčinou. Cena 50c. ve skv. vazbě 90c.
- 51. Spadalé listy. Verše Ant. Kšterského. (145 str.) Cena 35c.
- 52. Jaseň a Stínem. Slovanské básně z různých stran; od Edw. Jelinka. Část I. Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 53. Z letopišů lásky. Posie Jul. Zeyera. Rada III. Cena 35c. ve skv. vazbě 75c.
- 54. Cauerie z cest. Napsal dr. J. Guth. Rada I.: Španělsko. Část I. Cena 35c. ve skv. vazbě 75c.
- 55. Nové barevné střepey. Črty a vldky. (1878—1890.) Napsal Jarosl. Vrchlický. (188 str.) Cena 40c. ve skv. vazbě 80c.
- 56. Třetí kniha lyriky od J. S. Machara. Básně. Cena 35c. ve skv. vazbě 75 centů.
- 57. Konec Idylly od Růženy Jesení. Cena 20c. ve skv. vazbě 60c.
- 58. Justyna Holdanová novela. Napsala B. Vítková Kunětická. Cena ve skv. vazbě 80c.
- 59. Drobná prosa. Napsal Fr. H. tes. Cena 50c. ve skv. vazbě 90c.
- Karakter, sepsal Dr. Jos. Durdík a Kennilworth, román od Waltera Scotta. Přel. D. Hanušova. Ve 2 dílech, \$1.00
- Kletba nevěry. Román o 2 dílech Ferd. Bečice, přel. Fr. Fahoun. Ve 2 dílech, 60c.
- "Kniha přírody, Schoedlerova, objíjel v sobě všechny nauky přírodní vědy. Díl 1.: Fysika, astronomie a chemie. Díl 2.: Mineralogie, geografie, logie, botanika, fyziologie a zoologie, nešťastnými vyobrazenými. Cena o dílů pouze \$2.00.
- Kolem světa. Výlet po lodí Sunbeam též Anna Brasseyova, ve 3 dílech, 60c.
- Komediant životy. Román M. Joka Přel. Fr. Brábek. Ve 3 dílech, 60c.
- Komenského J. A. život, od dra. Livnra, 50c.

(Pokračování.)

CHAS. J. VOPIČKA, předseda. OTTO KUB, pokladník

ČESKÁ PIVOVARNICKÁ SPOLEČNOST

Jediný to ryze český pivovar v Chicagu, nabízí čistým krajanům a zvěstným pp. hostinským ve Spojených Státech, ve velkém

PRAVÉ : ČESKÉ : PIVO

—VYRÁBĚNÉ— z českého chmele a nejlepšího sladu, které jest nejzdravější a nejlepší v tržbě

Kdo je pije jednou, chce je píti stále a žádné jiné mu více nechutná. Laaskavé objednávky své adresujte:

Bohemian Brewing Co. of Chicago, 684—706 Blue Island Ave., Chicago